

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/32181 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 8 maart 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 november 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aan appellant verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met ingang van 22 april 2003 ingetrokken en een aanvraag van hem om wijziging van de beperking van die vergunning afgewezen.

Bij besluit van 8 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 maart 2007, verzonden op 12 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 19 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Bestissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Sevenster, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Sevenster
Lid van de enkelvoudige kamer

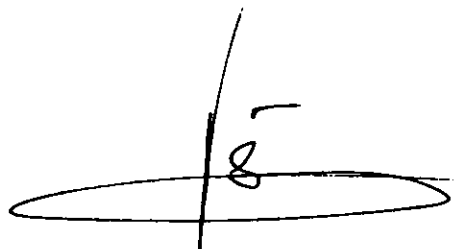
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juli 2007

282-526.

Verzonden: **5 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/32181 (beroep) en AWB 06/32183 (vovo)

V-nr:

inzake: , geboren op van Ghanese nationaliteit, wonende te Almere, eiser/ verzoeker, hierna te noemen eiser, gemachtigde: mr. S.S. Jangali, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder, gemachtigde: mr. J.M. Kobus, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 6 mei 2003 heeft eiser wegens beëindigen van zijn relatie een aanvraag ingediend om wijziging van de beperking van zijn verblijfsvergunning “verblijf bij partner in de beperking “voortgezet verblijf”. Bij besluit van 25 november 2003 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen en is de verblijfsvergunning voor “verblijf bij partner per 22 april 2003 ingetrokken. Bij bezwaarschrift van 10 december 2003 heeft eiser tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Het bezwaar is bij besluit van 18 juni 2004 ongegrond verklaard. Bij beroepschrift van 16 juli 2004 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij brief van 7 maart 2005 is de beslissing op het bezwaar ingetrokken en heeft verweerder eiser meegedeeld dat opnieuw op het bezwaar van 10 december 2003 zal worden beslist. Eiser heeft hierop het beroepschrift op 29 maart 2005 ingetrokken. Op 31 mei 2005 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie. Bij besluit van 29 juni 2005 is het bezwaar van 10 december 2003 ongegrond verklaard. Bij beroepschrift van 24 juli 2005 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De rechtbank heeft dit beroep op 14 april 2006 gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd.
2. Bij besluit van 8 juni 2006 is het bezwaarschrift van 10 december 2003 wederom ongegrond verklaard.
3. Bij beroepschrift van 3 juli 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep schort de rechtsgevolgen van het besluit niet op. Bij brief van 3 juli 2006 is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 1 augustus 2006. Op 17 augustus 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 15 november 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en afwijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening.
4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 13 december 2006. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig A.J. Glass, tolk in de Engelse taal.

5. De voorzieningenrechter/ rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Verweerder heeft - zakelijk weergegeven - onder andere het navolgende aangevoerd.

2.1. In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd. Er is sprake van een tweetal verblijfsogaten; over de periode van 18 augustus 1998 tot 18 september 1998. Bovendien is de verblijfsvergunning van eiser voor verblijf bij partner per 22 april 2003 ingetrokken, zodat eiser in de periode van 22 april 2003 tot 6 mei 2003 evenmin rechtmatig verblijf had op basis van een verblijfsvergunning. Eiser komt dus niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd, omdat hij geen vijf aaneengesloten jaren voorafgaand aan de datum van aanvraag rechtmatig verblijf heeft gehad in Nederland.

2.2. In het verweerschrift is aangevoerd dat door eiser niet is betwist dat de onderhavige aanvraag eerst op 6 mei 2003 is ingediend, terwijl eiser sinds 22 april 2003 geen rechtmatig verblijf meer had in Nederland. Hierdoor wordt op voorhand niet aan artikel 21, derde lid, van de Vw 2000 voldaan en komt eiser niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd.

3. Eiser heeft - zakelijk weergegeven - onder andere de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd.

3.1 Eiser betwist de verblijfsogaten die hem worden tegengeworpen en stelt zich op het standpunt dat hij, nu hij meer dan vijf jaar aaneengesloten verblijf heeft in Nederland, in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd. Hoewel eiser niet specifiek heeft gereageerd op het derde verblijfsogat van 22 april 2003 tot 6 mei 2003 mag hier niet de conclusie uit getrokken worden dat dit verblijfsogat niet wordt betwist. Nu dit derde verblijfsogat eerst in het besluit op bezwaar door verweerder is aangevoerd, heeft eiser hier niet op hoeven reageren aangezien het een nieuw feit betrof en derhalve niet relevant is voor deze procedure. In dit kader is tevens van belang dat ten tijde van de vorige uitspraak door deze rechtbank en zittingsplaats van 14 april 2006 (AWB 05/33806) alle feiten reeds bekend waren. Als de rechtbank van oordeel zou zijn geweest dat er inderdaad sprake is van een derde verblijfsogat, zou het eerdere beroep reeds ongegrond zijn verklaard. Verder heeft eiser aangevoerd dat er klemmende redenen zijn eiser voortgezet verblijf te verlenen.

4. Ingevolge artikel 20, eerste lid, onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd om de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

5. Ingevolge artikel 21, eerste lid, onder f, van de Vw 2000, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20 van de Vw 2000, van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder a, c, e, dan wel l, van de Vw 2000, worden afgewezen indien de vreemdeling op de dag waarop de aanvraag is ontvangen, een verblijfsrecht van tijdelijke aard heeft.

6. Ingevolge artikel 21, derde lid, van de Vw 2000 wordt onder een tijdvak als bedoeld in het eerste en tweede lid van dit artikel verstaan een tijdvak onmiddellijk voorafgaande aan de dag waarop de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd is aangevraagd. Voor de berekening van het tijdvak wordt de periode van rechtmatig verblijf in Nederland vóór het bereiken van de achttienjarige leeftijd buiten beschouwing gelaten.

7. Aan eiser worden drie verblijfsगतen tegengeworpen, te weten van 18 augustus 1998 tot 15 september 1998, van 18 augustus 2001 tot 21 januari 2002 en van 22 april 2003 tot 6 mei 2003.
8. De eerste vraag die voorligt is of verweerder aan eiser eerst in het besluit op bezwaar het verblijfsगत van 22 april 2003 tot 6 mei 2003 heeft mogen tegenwerpen.
9. In het besluit van 29 juni 2005, door deze rechtbank en zittingsplaats vernietigd bij uitspraak van 14 april 2006, heeft verweerder eiser een verblijfsगत tegengeworpen over de periode van 18 augustus 2001 tot 21 januari 2002. Bij brief van 24 mei 2006 heeft verweerder aangegeven dat twee verblijfsगतen, van 18 augustus 1998 tot 18 september 1998 en van 18 augustus tot 21 januari 2002, aan eiser worden tegengeworpen. Eiser werd daarbij in gelegenheid gesteld hierover zijn zienswijze naar voren te brengen. Vervolgens is in het bestreden besluit eveneens beslist dat eiser direct voorafgaand aan zijn aanvraag van 6 mei 2003 geen rechtmatig verblijf in Nederland had, omdat zijn verblijfsvergunning was ingetrokken per 22 april 2003. De rechtbank is van oordeel dat niet kan worden geoordeeld dat verweerder dit verblijfsगत niet (meer) in het bestreden besluit aan eiser mocht tegenwerpen. Relevant in dit verband is dat in het kader van het bezwaar, op de grondslag daarvan, een volledige heroverweging plaatsvindt. Door het toevoegen van het derde verblijfsगत wordt de grondslag van het bezwaar door verweerder niet verlaten. Eisers positie verslechtert als gevolg van het toevoegen van het derde verblijfsगत in die zin dan ook niet. In het besluit van 29 juni 2005 werd aan eiser al een verblijfsगत tegengeworpen, op grond waarvan werd beslist dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd. Verder overweegt de rechtbank dat het standpunt van eiser, dat het bestaan van het derde verblijfsगत in het licht van de uitspraak van 14 april 2006 niet meer aan het bestreden besluit ten grondslag mocht worden gelegd, onjuist is. De rechtbank heeft toen immers niet geoordeeld over het zich al dan niet voordoen van verblijfsगतen.
10. Vervolgens ligt de vraag voor of eiser aannemelijk heeft gemaakt dat het derde verblijfsगत niet aanwezig is.
11. In de gronden van beroep worden het eerste en tweede verblijfsगत betwist. Het verblijfsगत van 22 april 2003 tot 6 mei 2003 wordt op geen enkele wijze -expliciet of impliciet- bestreden. Verweerder heeft zich verzet tegen deze eerst ter zitting aangedragen beroepsgrond. De rechtbank is dan ook van oordeel dat deze beroepsgrond, op grond van de goede procesorde, buiten beschouwing dient te worden gelaten. Overigens heeft eiser zijn stelling dat van 22 april 2003 tot 6 mei 2003 geen sprake is van een verblijfsगत niet onderbouwd.
12. De rechtbank komt derhalve tot het oordeel dat ervan uit dient te worden gegaan dat in ieder geval in de periode van 22 april tot 6 mei 2003 sprake was van een verblijfsगत.
13. De rechtbank oordeelt voorts dat nu eiser, niet onmiddellijk voorafgaande aan de dag waarop de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd is aangevraagd gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder a, c, e, dan wel l, van de Vw2000, niet is voldaan aan de voorwaarde die ingevolge artikel 21, eerste lid, aanhef, van de Vw 2000 gesteld wordt aan het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd.
14. Verweerder heeft dan ook kunnen beslissen om eiser geen verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd te verlenen.
15. De rechtbank heeft in zijn uitspraak van 14 april 2006 reeds geoordeeld dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat eiser niet in aanmerking komt voor voortgezet verblijf wegens bijzondere individuele omstandigheden. Thans zijn geen omstandigheden aangevoerd die dit anders maken.

16. De conclusie is dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan. Hetgeen eiser overigens heeft aangevoerd kan, in het licht van het voorgaande, niet tot een ander oordeel leiden.

17. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

18. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

19. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

20. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

III. BESLISSING

De rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/32181

- verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/32183

- wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan op 8 maart 2007 door mr. L. van Es, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van O.Bies, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op:

12 MRT 2007

Conc.: OB
Coll: cy
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE OER
Afdeling Bestuursrecht

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Advocatenkantoor Jangali

mw mr S.S. Jangali

Per telefax: 070 - 365 13 80

Totaal: 11 pagina's

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Hoogoord 3 B
1102 CA Amsterdam Z.O.
Telefoon 020 - 691 11 99
Telefax 020 - 696 32 67

Correspondentieadres:
Postbus 23488
1100 DZ Amsterdam Z.O.

Amsterdam: 10 april 2007
Uw Referentie:
Dossiernummer: 123-07-SJ

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 APR 2007	
ZAACNR.	2541
AAN: V 1	
BEHANDELD: OD:	PAR: LA

Fax 10/4

Inzake: geboren op
Betreft: Hoger beroep schrift ingevolge Vreemdelingenwet 2000.

Geachte College,

, geboren op van Ghanese nationaliteit (taal: Engels), man, wonende, te aan , te dezen vertegenwoordigd door, en uitdrukkelijk domicilie kiezende bij, zijn bepaaldelijk gevolmachtigde mr. S.S. Jangali, advocaat te Amsterdam, kantoorhoudende aan de Hoogoord nummer 3B (Postbus 23488, 1100 DZ Amsterdam), telefoon: 020 - 6911199; telefax: 020 - 696 32 67, die voorts verklaart tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd, geeft het volgende te kennen:

Appellant heeft op 3 juli 2006 beroep ingevolge de Vreemdelingenwet ingesteld bij de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingplaats te Amsterdam, tegen de beslissing van het Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 8 juni 2006, waarbij zijn bezwaarschrift inzake de verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, aan te merken als een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd, ongegrond is verklaard.

Bij uitspraak d.d. 8 maart 2007 (registratienummer AWB 06/32181 BEPTDN) heeft voornoemde rechtbank dit beroep geheel ongegrond verklaard, welke uitspraak op 12 maart 2007 naar de gemachtigde van appellant is gezonden. Een afschrift van deze uitspraak is bijgevoegd.

Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de rechtbank en komt daartegen bij Uw Afdeling in hoger beroep.

pagina 2

Appellant voert ter onderbouwing van zijn hoger beroep de volgende grieven aan tegen genoemde uitspraak.

Grief 1.

Appellant voert aan dat de rechtbank ten onrechte zonder nadere motivering voorbij is gegaan aan de argumenten die appellant naar voren heeft gebracht met betrekking tot de onzorgvuldige en onvolledige besluitvorming van de zijde van verweerder in de beschikking van 8 juni 2006, waarmee verweerder heeft gehandeld in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Het betreft hier de door appellant aangevoerde argumenten onder punt "3. *onzorgvuldige besluitvorming*" in de brief d.d. 1 augustus 2006 van appellant aan de rechtbank met de gronden van het beroepschrift en verzoekschrift om voorlopige voorziening (pagina 3 en 4 van de brief van appellant d.d. 1 augustus 2006 aan de rechtbank).

Appellant voert aan dat de rechtbank ten onrechte zonder nadere motivering voorbij is gegaan aan deze argumenten van appellant, en appellant voert verder aan dat de rechtbank ten onrechte de beschikking van verweerder van 8 juni 2006 niet heeft vernietigd op grond van deze aangevoerde argumenten wegens het handelen van verweerder in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In voornoemde brief d.d. 1 augustus 2006 van appellant aan de rechtbank met de gronden van het beroepschrift, is zeer uitgebreid aangevoerd dat sprake is van onzorgvuldige besluitvorming van de zijde van verweerder, en wel om de volgende redenen.

Appellant heeft vanaf 31 mei 2005 diverse keren verzocht om inzage en toezending van het (kopie) dossier van de vreemdelingendienst, aangezien de inhoud van het dossier van de vreemdelingendienst van cruciaal belang is voor de onderhavige zaak met betrekking tot ingangsdata en uitgangsdata van de verblijfsvergunningen van appellant. Door het ontbreken van een kopie van het dossier van de vreemdelingendienst, kon appellant onvoldoende verweer voeren tegen ongemotiveerde stellingen van verweerder.

Appellant heeft laatstelijk bij brief van gemachtigde d.d. 4 juni 2006 aan verweerder wederom verzocht om toezending van een kopie van het dossier van de vreemdelingendienst alsmede om toezending van een kopie van alle beschikkingen die toezien op alle verblijfsvergunningen en alle verlengingen van verblijfsvergunningen die aan appellant verleend zijn.

In de gronden van het beroepschrift d.d. 1 augustus 2006 zijn daarbij voorts de volgende passages aangehaald uit de brief van appellant d.d. 4 juni 2006 aan verweerder:

"Aangezien de inhoud van het dossier van de vreemdelingendienst van essentieel belang is in casu, verzoekt klager u per ommegaande om een kopie van het volledige dossier van de vreemdelingendienst aan zijn gemachtigde te zenden". (pagina 2, alinea 3);

Advocatenkantoor Jangali

pagina 3 W. Gablah

“Klager kan thans onvoldoende verweer voeren tegen de ongemotiveerde stellingen van verweerder met betrekking tot ingangsdata en uitgangsdata van de verblijfsvergunningen, aangezien hij niet de beschikking heeft over het dossier van de vreemdelingendienst. Daarom verzoekt klager om toezending van het volledige dossier van de vreemdelingendienst, en verzoekt hij u hem een redelijke termijn te geven voor het geven van een reactie op de inhoud van het dossier van de vreemdelingendienst”. (pagina 2, alinea 4);

“Klager verzoekt uitdrukkelijk om toezending van alle beschikkingen die toezien op alle verblijfsvergunningen, en verlengingen van verblijfsvergunningen, die aan klager verleend zijn”. (pagina 3, alinea 8).

Verweerder heeft aan dit verzoek om toezending van het (kopie)dossier van de vreemdelingendienst niet voldaan.

In de bestreden beschikking d.d. 8 juni 2006 deelt verweerder hieromtrent mede dat een kopie van het dossier van de vreemdelingendienst nog aan gemachtigde gezonden zal gaan worden en dat appellant en gemachtigde geen termijn gegeven wordt voor een nadere reactie (beschikking van verweerder d.d. 8 juni 2006, pagina 7, alinea 4).

Voorts deelt verweerder mede dat er geen beschikkingen voorhanden zijn van de inwillingen van de aanvragen van appellant om (verlenging van) een verblijfsvergunning (beschikking van verweerder d.d. 8 juni 2006, pagina 7, alinea 4).

Eerst bij brief van verweerder d.d. 13 juni 2006 aan gemachtigde wordt een kopie van het dossier van de vreemdelingendienst gezonden. Dit is nadat verweerder een beslissing genomen heeft op het bezwaarschrift.

In de gronden van het beroepschrift d.d. 1 augustus 2006 heeft appellant aangevoerd dat deze handelwijze van verweerder laakbaar is. Verweerder zend pas een kopie van het dossier van de vreemdelingendienst aan gemachtigde 6 dagen nadat de beslissing genomen is. Dit terwijl de inhoud van dit dossier van cruciaal belang is voor deze zaak. Temeer daar – zoals verweerder zelf stelt – er geen beschikkingen voorhanden zijn van de inwillingen van de verblijfsvergunningen die aan appellant verleend zijn.

Verder heeft appellant in de gronden van het beroepschrift d.d. 1 augustus 2006 aangevoerd dat in dit verband niet voorbij gegaan kan worden aan het feit dat appellant reeds vele malen eerder heeft verzocht om toezending van een kopie van het dossier van de vreemdelingendienst, waarbij het volgende overzicht is gegeven.

Tijdens het gehoor door een ambtelijke commissie d.d. 31 mei 2005 heeft de voorzitter medegedeeld dat het dossier van appellant was opgevraagd bij de vreemdelingendienst. Appellant heeft tijdens de zitting verzocht om geïnformeerd te worden over de inzage in het dossier van de vreemdelingendienst. Dit betrof overigens een zitting voorafgaand aan de eerdere beslissing van verweerder d.d. 29 juni 2005, welke beslissing bij uitspraak van de rechtbank te Amsterdam d.d. 14 juni 2006 was vernietigd.

Advocatenkantoor Jangali

pagina 4

Appellant heeft vervolgens bij brief van gemachtigde d.d. 5 juni 2005 aan verweerder nogmaals verzocht om geïnformeerd te worden over de inzage in het dossier van de vreemdelingendienst. Aan deze verzoeken is door verweerder niet voldaan.

Vervolgens heeft appellant in de gronden van het beroepschrift d.d. 24 augustus 2005 aangevoerd dat hij nimmer is geïnformeerd over de inhoud van het dossier van de Vreemdelingendienst. Dit is ter zitting bij de rechtbank herhaald, waarbij appellant ook heeft aangegeven dat hij de beschikking wenst te krijgen over een kopie van het dossier van de vreemdelingendienst.

Tijdens de zitting bij de rechtbank d.d. 8 februari 2006 in het kader van de eerdere beroepsprocedure, is zowel door gemachtigde van appellant alsook door de rechtbank zelf gevraagd aan verweerder waar de beschikkingen zijn waaruit de door verweerder gestelde ingangsdata en uitgangsdata dan precies zouden blijken. Verweerder kon op die vraag geen antwoord geven. Eerst bij brief d.d. 13 juni 2006 deelt verweerder mede dat die beschikkingen niet bestaan.

Voornoemde handelwijze van verweerder is onzorgvuldig. Appellant heeft onvoldoende verweer kunnen voeren tegen de ongemotiveerde stellingen van verweerder met betrekking tot ingangsdata en uitgangsdata van de verblijfsvergunningen, aangezien hij niet de beschikking heeft gekregen over het dossier van de vreemdelingendienst. Nadat de bestreden beschikking d.d. 8 juni 2006 tot stand is gekomen is op 13 juni 2006 een kopie van het dossier van de vreemdelingendienst aan de gemachtigde van appellant gezonden. Gebleken is vervolgens dat zich in dit dossier relevante informatie bevindt die ten onrechte niet is betrokken in de besluitvorming door verweerder, en waarop appellant ten onrechte niet heeft kunnen reageren, waardoor appellant ernstig in zijn belangen is geschaad.

Dit alles is in de gronden van het beroepschrift d.d. 1 augustus 2006 van appellant aan de rechtbank aangevoerd. Appellant heeft daarbij voorts aangevoerd dat reeds daarom de beslissing van verweerder d.d. 8 juni 2006 vernietigd diende te worden.

Appellant voert aan dat de rechtbank ten onrechte zonder nadere motivering voorbij is gegaan aan deze door appellant aangevoerde argumenten, en verder voert appellant aan dat de rechtbank ten onrechte de beslissing van verweerder d.d. 8 juni 2006 niet heeft vernietigd op grond van deze argumenten wegens het handelen van verweerder in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Grief 2.

Ten onrechte oordeelt de rechtbank in rechtsoverweging 11 dat het verblijfsgeat van 22 april 2003 tot 6 mei 2003 op geen enkele wijze – expliciet of impliciet – bestreden is, en ten onrechte oordeelt de rechtbank in rechtsoverweging 12 dat ervan uitgegaan dient te worden dat in ieder geval in de periode van 22 april 2003 tot 6 mei 2003 sprake was van een verblijfsgeat.

In de gronden van het beroepschrift d.d. 1 augustus 2006 is wel degelijk betwist dat er geen verblijfsgeaten zijn (pagina 8, alinea 4). Daarbij doelt appellant op alle verblijfsgeaten, die verweerder versnipperd over de procedures heeft tegen geworpen en nog zou toewijzen. Anders dan de rechtbank oordeelt heeft appellant betwist dat er verblijfsgeaten zijn, zonder dat appellant

zich expliciet beoogd heeft zich te beperken tot bepaalde gaten.

In dit verband is van belang dat verweerder sedert 21 oktober 1997 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning. Gedurende de jarenlange procedure appellant steeds confronteert met andere en nieuwe "gevonden" afwijzingsgronden, al dat niet in de vorm van verblijfsgaten. Met het verblijfsgat van 22 april 2003 tot 6 mei 2003 heeft verweerder appellant nimmer eerder geconfronteerd. Eerst in de beslissing van 8 juni 2006 maakt verweerder opeens melding van een nieuw verblijfsgat van 22 april 2006 tot 6 mei 2006.

In casu heeft verweerder het verblijfsgat van 22 april 2003 tot 6 mei 2003 niet kenbaar gemaakt aan appellant voordat een beslissing is genomen op 8 juni 2006. Echter op grond van hetgeen is aangevoerd in de procedures voorafgaande aan de beslissing van 8 juni 2006, is duidelijk dat in onderhavige zaak appellant geacht moet worden zijn aanvraag te hebben ingediend vóór 6 mei 2003, zodat er van een gat in 2003 geen sprake was.

Verder is hierbij van doorslaggevend belang dat verweerder het (kopie)dossier van de vreemdelingendienst eerst aan appellant heeft gezonden nadat een beslissing was genomen op 8 juni 2006. De inhoud van het dossier van de vreemdelingendienst is echter van essentieel belang. Immers, appellante had na telefonisch contact met de Vreemdelingendienst de aanvraag ingediend en de nota van de leges ontvangen. Door het ontbreken van het dossier van de vreemdelingendienst, kon appellant onvoldoende verweer voeren tegen de ongemotiveerde stellingen van verweerder met betrekking tot ingangsdata en uitgangsdata van de verblijfsvergunningen, alsmede aanvraagdata van de aanvragen. Gebleken is dat zich in het (kopie)dossier van de vreemdelingendienst wel degelijk relevante informatie bevindt die ten onrechte niet is betrokken in de besluitvorming door verweerder, en waarop appellant ten onrechte niet heeft kunnen reageren.

Grief 3

Appellant voert aan dat de rechtbank ten onrechte zonder nadere motivering voorbij is gegaan aan het feit dat verweerder appellant eerst in de beslissing van 8 juni 2006 heeft geconfronteerd met het verblijfsgat van 22 april 2003 tot 6 mei 2003, dat de rechtbank ten onrechte zonder nadere motivering voorbij is gegaan aan het feit dat appellant niet in de gelegenheid is gesteld om te reageren op de inhoud van het (kopie)dossier van de Vreemdelingendienst met betrekking tot dit gestelde verblijfsgat, en dat de rechtbank ten onrechte de beslissing van verweerder d.d. 8 juni 2006 niet heeft vernietigd op grond van deze argumenten wegens het handelen van verweerder in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Immers gebleken zou zijn dat er geen gaten zijn in de verblijfsvergunning van appellant, danwel deze niet geacht worden te zijn, zodat hij wel degelijk in aanmerking komt voor de verblijfsvergunning.

Op al deze gronden kan het bestreden vonnis geen stand houden.

Onder verwijzing naar het hiervoor gestelde verzoekt appellant Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen.

Voorts verzoekt appellant Uw Afdeling de Staat der Nederlanden te veroordelen in de kosten die appellant in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank en van het hoger

Advocatenkantoor Jangali

pagina 6

beroep bij Uw Afdeling heeft moeten maken, en voorts te bepalen, dat aan appellant het door hem in beide instanties betaalde griffierecht zal worden vergoed.

Plaats en dagtekening

Amsterdam, 10 april 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde, mr S.S. Jangali

- Bijlagen: 1. uitspraak d.d. 8 maart 2007 van de Rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Amsterdam, verzonden op 12 maart 2007;
2. gronden bij het beroepschrift van 1 augustus 2006;
3. brief van appelland aan verweerder van 4 juni 2006;
4. brief van verweerder aan appelland van 13 juni 2006;
5. kopie toevoegingsaanvraag